

COMMUNIO

Milí přátelé, sestry a bratři,

uběhl další liturgický rok, ale co je důležitější, uběhl další rok našich životů a blíží se další Vánoce.

Křesťanským Vánocům dominuje zvěst o narození Spasitele, Božího Syna; jinak to nejsou křesťanské Vánoce. Letos mi s blížícím se adventem naskočilo to notoricky známé a při modlitbě Anděl Páně často opakované: „Et Verbum caro factum est, et habitavit in nobis.“ – „A slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ (Jan 1,14). Slovo se stalo tělem – Bůh se v Ježíši Kristu stal tělem. Nekonečný Bůh na sebe bere podobu člověka. Jak píše autor ze 2. století sv. Irenej: „Bůh se stal synem člověka, aby se člověk mohl stát Božím synem.“ S tím latinským slovem „Verbo“ tedy „Slovo“ mi zároveň na mysl přišlo latinské rčení: „Acta, non verba!“ – „Činy, ne slova!“ – Když to domyslíme do důsledku, Bůh činí skutečné činy – Slovo se stalo tělem – tedy něčím skutečným. Není to jen chvění hlasivek, vzduchu a ušních bubínků, je to hmatatelná skutečnost, kterou lze milovat a líbat, natírat vonným olejem, ale také přibít na kříž.

Acta, non verba! – Ano, je to věta namířená proti upovídáným lenochům, je to imperativ, který vysílá člověk pevně stojící nohama na zemi, jenž čeká, že se nebudou vést jenom řeči, dokonce že se nebudou vést jen zbožné řeči, ale že skutečně bude možné si na slovo, které se jen říká, sáhnout, že se řeči zhmotní a svou hmatatelností přesvědčí dosud nedůvěřivé. Bůh není upovídáný – na rozdíl od nás. Když Bůh „říká“ Slovo, nechává jej stát se tělem – skutečností pro nás lidi. Nejsou to jen vibrace, není to chvění, je to hmatatelný fakt – člověk

z masa a kostí, Ježíš Kristus, který umírá, abychom my žili. (srov. 1Te 5,10)

Tuto přímočarost našeho Boha budeme slavit i v letošním adventu, i o letošních Vánocích. Náš Bůh není Bohem velkých slov, ale velkých činů. – Měli bychom jej napodobovat a mít podobnou ambici.

Přeji Vám i sobě, aby se nám Bůh dával čím dál víc hmatatelně poznat. Abychom dokázali filtrovat jen plané řeči a lži od věcí podstatných a skutečných. Aby nás různí šibři nepodvedli, i kdyby vypadali jako sám anděl z nebe. Abychom dokázali odfiltrovat to, co škodí, od toho, co prospívá. Abychom se nebáli být křesťany, kteří sobě i druhým budou opakovat: „Acta, non verba.“ – „Nepovídej, nevymlouvej se, nelži – konej, konej dobře!“ Nevíme, kolik před sebou máme ještě adventů a Vánoc – další rok našich životů uplynul, další je před námi. Hlavně se nebojme, ne nechme se otrávit planými řečmi, pragmatickou politikou s absencí hodnot, pokroucenými a zlými lidmi a lháři – ti tady byli, jsou a budou. Nechejme je být – Bůh nám přeci neukládá, abychom třídili koukol od pšenice. (srov. Mt 13,29-30) Máme před sebou další

rok – je to příležitost dělat dobré věci. Naplníme rok 2018 evangeliem – dobrou zprávou. Ne dobrou radou, na ty není nikdo moc zvědavý, ale dobrou zprávou, která udělá život lidem vedle nás snesitelnějším a radostnějším. V roce, který je nadohled, budeme volit nového prezidenta, ale také vzpomínat neslavné 70. výročí „Vítězného února“. Budeme si připomínat podobně neslavné 50. výročí okupace vojsky Varšavské smlouvy a připomeneme si tragické následky Mnichovské dohody, od které uplyne 80 let. Vedle toho všeho si však připomeneme konec rakousko-uherské monarchie a vznik Československé republiky – vychází nám kulaté 100. výročí.

Milí přátelé, sestry a bratři, v roce šancí na změnu k lepšímu, v roce připomínání si kulatých výročí špatností a podlostí, v roce, kdy se završí magických 100 let naší republiky, zůstaňme křesťany nejen podle slov, ale i podle činů, budme s naším dobrým Bohem, scházejme se s dobrými lidmi, pomáhejme si a podporujme se navzájem a s žalmistou – i Martinem Lutherem, jehož reformační vystoupení před 500 lety jsme si letos připomenuli – stále mějme za postulát našich životů: „Hospodin zástupců je s námi, Bůh Jákobův, hrad náš nedobytný.“ (Ž 46,8) I takové je poselství Naděje, která prozáří vánoční noc. Vánoce jistě nejsou folklórní a voňavé verše o Jezulátku, ale slavnost Boha, který je „hrad náš nedobytný“ – Vánoce jsou oslavou skutečných Božích činů.

Přeji Vám hodně radosti a naděje!

+ Jindřich Hájek

Adventní zamyšlení.....	4
Malé ohlédnutí za rokem a půl.....	5
Přehled vánočních bohoslužeb ...	8
Kněžské svěcení Martina Kováče a jáhenské svěcení Petra Miencila	11
Rozhovor s Martinem Kováčem...	12
Pracovní setkání v Želivi	16
Po dvou letech otevřeno pohybem	17
Nové společenství v Ostravě	20
Nová farnost v Praze	21
Zprávy.....	22

COMMUNIO – vydává Starokatolická církev v ČR, Na Bateriích 27, Praha 6, 162 00
ISSN 1805-1243
Registrační číslo MK ČR E 20002.
Vyšlo 12. 12. 2017
tel. 224 319 528
e-mail: stkat@starokatolici.cz
www.starokatolici.cz

Za toto číslo zodpovídá redakční rada. **Náklady na výrobu tohoto čísla činí 20 Kč.** Děkujeme za příspěvek na papír a tisk. Grafická úprava a DTP: Marek Bárta

Neoznačené fotografie archiv redakce.

Adventní zamyšlení

Mám raději advent, než Vánoce. Snad je to přemírou světla, kolem nás na ulicích a v médiích už od listopadu, snad je to přibýváním šera a tmy, nebo chladným prosincovým vzduchem. Advent je temnější než Vánoce, a světla v něm přibývá jen pozvolna. Zdá se mi, že advent se svým poutním charakterem – jsme na cestě, v očekávání, ale ne v cíli – podobá více lidskému údělu, který má charakter cesty, se vši únavou, klopýtáním, ale taky odpočinkem a očekáváním cíle. Pološero a polosvit adventu je čas naděje a očekávání cíle.

Mám rád advent – je to čas proroka Izajáše, přesněji řečeno – první čtení v adventních nedělích tento rok jsou v liturgickém cyklu B vybrána povětšinou z Izajáše tak, aby postupně gradovala od „*Hospodine, nehněvej se tolik a nepřipomínej neustále vinu.*“ přes „*Připravte cestu Hospodinovu, napřimte v pustině silnici pro našeho Boha!*“. Pokračuje dva týdny před Vánoce: „*Duch Panovníka Hospodina je na mně, protože mne Hospodin pomazal. Poslal mne přinášet radostnou novinu pokorným, ovázat rány zlomeným v srdci, vyhlásit zajatcům propuštění a vězňům otevření žaláře*“ a vrcholí na 4. neděli adventní (diskontinuálně, čtením z druhé knihy Samuelovy): král David se rozhodne postavit chrám, a prorok Nátan dostane vidění, jež graduje ve známém výroku Hospodina: „*Dám ti odpočinek od všech tvých nepřátel. Hospodin ti oznamuje, že on postaví dům tobě.*“ Naděje pozvolna přibývá, stejně jako světla na adventním věnci.

Mám raději advent, než Vánoce. Zdá se mi, že si jednodušeji najdu čas na ztišení a reflexi slov Písma v adventu, než v průběhu Vánoc, kdy už vše vrcholí, a kdy koledy zaplavují nejen kostely, ale taky všechno okolo. Advent je čas před cílem, kdy závěr cesty tušíme, ale ještě nevidíme. Je to doba, kdy si více než jindy uvědomuji sám pro sebe potřebu vyhrazeného času pro modlitbu a pro „nicnedělání“ ve smyslu opuštění horečnaté pracovní aktivity a shonu. V adventu se mi tak nějak jednodušeji daří mít alespoň pár chvil denně pro sebe a pro Toho, který nás volá k sobě „adventním“ způsobem, nejprve velmi potichu, a pak čím dál tím hlasitěji. V adventu vnímám starou moudrost rozdělení rytmu času na práci a na odpočinek, na aktivitu a na odevzdání, na nádech a výdech. Více než kdy jindy se mi daří ustat od víření myšlenek na povinnosti a na práci a nechat se obdarovat přítomností Toho, který je přítomný v našem středu, v našem srdci.

Advent sám o sobě není nový začátek – je to naděje k restartu. Přeji vám i sobě, abychom letos v adventu našli čas vypnout motor našich myšlenek a úsilí alespoň na pár minut. Ať dokážeme adventně mlčet a očekávat.

☒ Petr Miencil

Malé ohlédnutí za rokem a půl...

Milí přátelé, sestry a bratři, pokud jste si přečetli můj pastýřský list, který je hned na začátku Communia, tak vám netřeba zvlášť opakovat, že další rok je za námi. Po uplynutí nějaké doby se sluší bilancovat a vydat počet.

Ať je naše hodnocení uplynulých let a měsíců jakékoli, rok 2017 zůstane v dějinách naší církve navždy zapsán jako rok, ve kterém byl vysvěcen nový český starokatolický biskup. Tento rok byl také prvním celým rokem, během kterého bylo možné testovat reálný život církve podle reálného rozpočtu. Zjistili jsme, že to jde. Po Novém roce, až bude uzavřeno účetnictví za rok 2017, dostanete k dispozici čísla. Snad i bez čísel mohu prozradit, že hospodaříme racionálně a že výhled do roku 2018 je optimistický v tom ohledu, že pokud nedojde k výrazným politickým či ekonomickým otřesům, budeme v příštím roce podstatně investovat do majetku, který bude v budoucnu přinášet výnosy pro zajištění činnosti naší církve.

Říká se, že dobré zboží se chváli samo, a zároveň, že samochvála smrdí, ale také platí, že tak dobře jako vy sebe sama vás nikdo jiný nepochváli. Co si s tím počít, když chci trochu bilancovat? Musím se odvážit popsat, co jsme zažili, a laskavý čtenář už si to přebere a přebytečné snad odpustí.

Naši rodinu čekala s volbou biskupa velká změna. Jednak jsme ve stejné době zjistili, že čekáme Alžbětu, která se narodila 17. 12. 2016, ve stejné době jsme také zjistili, že Matouš je

nemocný a bude potřebovat více naší pozornosti a zejména pozornosti lékařů. Do toho odchod od policie, učení se býti biskupem laskavým leč pevným, nekonečné pendlování mezi Zlínem a Prahou... inu med to nebyl.

Když si pokládám otázku, co považuji za úspěchy prvního roku a půl ve službě? Mám asi tuto odpověď:

- podařilo se nám hladce zvolit biskupa,
- biskupovi a nové synodní radě se podařilo získat důvěru drtivé většiny obcí,
- těžkosti, které přineslo „předání vesla“, řešíme s rozvahou a racionálně, s láskou, leč pevně,
- nový biskup byl vysvěcen 12 biskupy ze starokatolických a anglikánských

církvi, což svědčí o přízni zahraničních církví a je jasným vzkazem, že takto se uskutečňuje společenství starokatolíků a anglikánů,

- v souvislosti se svěcením nového biskupa jsme dostali nebyvalý prostor v médiích, televizi počínaje, tištěnými médii konče,
- svěcení bylo v prostorné římskokatolické bazilice na Břevnově, což je samo o sobě svědectvím, že máme ty nejlepší ekumenické vztahy s římskými katolíky za celou dobu,
- u benediktnů jsme se sešli také k setkání presbyteria a byli velmi vřele přijati,
- opravili jsme biskupství, vybudovali zde byt pro biskupa a adaptovali novou zasedací místnost pro synodní radu a prodělali několik drobných úprav, které si vyžádal čas,
- máme ambici dát dohromady i knihovnu, která není úplně v kondici,
- opravili jsme pět let ladem ležící byt po Josefu Königovi a výhodně jej pronajali,
- racionalizovali jsme úvazky na biskupství a také vozový park,
- najali jsme novou účetní firmu, která je zárukou profesionálních a nezávislých služeb, takže jsme schopni do koruny dohledat všechny finanční operace,
- synodní rada doznala několika změn – dvě přinesly rezignace, dvě jáhenská svěcení, i přes personální obměny funguje standardně,
- máme čtyři nové jáhny (Pavel Hynek, Kamil Kozelský, Petr Krohe, Petr Miencil) a jednoho kněze (Martin Kováč),

- vedle stávajícího nemocničního kaplana (Pavel Hynek), máme dalšího nemocničního kaplana (Petr Krohe),
- máme další místo v Praze, kde slouží starokatolická církev, a sice v kapli porodnice U Apolináře (Petr Krohe),
- testujeme nový lekcionář, který připravíme celý nově,
- na plné obrátky probíhá příprava nového zpěvníku,
- vydali jsme novou knihu Koinonia na starocírkevním základě,
- vedeme dialog s husitskou teologickou fakultou o nové podobě vzdělávání našich duchovních,
- připravili jsme a realizovali první seminář v rámci vnitrocírkevního vzdělávání, tentokrát na téma slovo v liturgii,
- formulují se vize opravy jablonecké fary, možná i fary desenské,
- na základě nového vizuálního stylu připravujeme nový web,
- byly zavedeny pravidelné nedělní bohoslužby u sv. Vavřince a pondělní bohoslužby v kapli na biskupství,
- synodní rada připravuje nový a transparentní systém odměňování v církvi, jasně formulované úkoly pro duchovní a srozmítené vyhodnocování činností,
- elektronizujeme pomocí zásad spisové služby veškerou korespondenci, aby se nám nic neztratilo, vše jsme hned našli a historikům jednou ulehčili práci,
- připravují se další investice,
- a uspořádali jsme v postní době potravinovou sbírku pro potřebné.

Communio

Připomínáme si v tomto roce 20. výročí časopisu Communio. Po 20 letech se uzavírá jedna etapa, aby mohla přijít nová. Chci poděkovat zejména bratru Jiřímu Konvalinovi, který se po dlouhá léta staral o to, aby Communio vyšlo a obsahovalo zásadní informace a sdělení pro české starokatolíky. Vedle Jiřího zde je grafik Marek Bárta, jako korektorka se starala Petra Alžběta Baslová a pak zástup lidí, kteří se třeba církvi jen mihli, ale zanechali nám po sobě otisk v srdcích i Communiu. Cítíme, že vše dobré, co jsme mohli od církevního časopisu tohoto formátu očekávat, se vrchovatě naplnilo a na vývoj chceme reagovat tím, že začínáme hledat novou podobu církevního periodika, za kterou bude odpovědný Martin Kováč.

Ano, není toho mnoho, však to také není celý výčet. Těch pár řádků jsem chtěl věnovat jen heslovitému výčtu.

Biskup je řecky episkopos – dozorce. Zajímavé a nepopulární pojmenování. Vedle nádherných obrazů skvostně oděného pastýře představuje biskupská služba také a zejména potřebu jisté pevnosti a rozhodnosti a vytrvalosti. Má přece posilovat bratry, jako sv. Petr. Tato služba je nepředstavitelná bez synodní rady, bez presbyterů i jáhnů... hlavně je ale nepředstavitelná bez všech těch, kteří tvoří Boží lid putující dějinami – církev. A to jste vy všichni.

Díky za vaše modlitby, za kritiku hřejivou i palčivou, i za občasná ústrky – vše mne posiluje a motivuje vykonávat svěcenou službu biskupa, jak nejlíp umím. Díky i mé manželce Věře, která nese pořádný kus té služby se mnou.

A bez dalších velkých slov – přeji Vám dobré čtení adventního a vánočního Communia a pokojnou posvátnou dobu kol Vánoc.

☒ Váš
+Pavel

Přehled vánočních bohoslužeb a doprovodných akcí V některých farnostech

bratislava

aula VŠ sv. Alžběty, nám. 1. mája 1

Vánoční vigilie 23. 12. 2017 v 17³⁰ h

– eucharistická slavnost s koledami

Boží hod vánoční 25. 12. 2017 v 17³⁰ h

– eucharistická slavnost s koledami

sobota 30. 12. 2017 v 17³⁰ h

– eucharistická slavnost

slavnost Matky Boží 1. 1. 2018 v 17³⁰ h

– eucharistická slavnost

brídličná

kostel sv. Ducha

sv. Štěpán 26. 12. 2017 v 15⁰⁰ h

– eucharistická slavnost

desná v jizerských horách

kostel Nanebevstoupení Páně, Sokolská 245

Štědrý den 24. 12. 2017 ve 24⁰⁰ h

– půlnoční eucharistická slavnost

sobota 6. 1. 2018 v 17⁰⁰ h

– koncert Sboru dobrovolných muzikantů

(SDM) Desná

neděle 7. 1. 2018 ve 14⁰⁰ h

– slavnost Křtu Páně

jablonec nad Nisou

kostel Povýšení sv. Kříže, Husova 1560/2

pátek 15. 12. 2017 v 17⁰⁰ h

– Vánoční koncert dětského sboru Fialenky

neděle 17. 12. 2017 ve 14⁰⁰ h

– Adventní koncert (P. Tomeš – varhany,

SDM a komorní soubor Classicis)

středa 20. 12. 2017 v 17⁰⁰ h

– vánoční zpívání dětí ze Svobodné ZŠ
v Jablonci

čtvrtek 21. 12. 2017 v 17⁰⁰ h

– eucharistická slavnost

Štědrý den 24. 12. 2017 ve 24⁰⁰ h – půlnoční
eucharistická slavnost

čtvrtek 28. 12. 2017 v 16⁰⁰ h

– koncert Dura Nux (středověká vánoční
hudba)

sv. Silvestr 31. 12. 2017 v 10⁰⁰ h

– eucharistická slavnost

neděle 7. 1. 2018 v 10⁰⁰ h – slavnost Křtu Páně

*Betlém Achátová madona je vystavován dle
rozpisu na webových stránkách:*

www.starokatolici-jablonec.cz

diaspora butoves u jičina

oslavy společně s farností v Jablonci nad Nisou

jihlava

kostel Povýšení sv. Kříže, Křížová 1

Štědrý den 24. 12. 2017 v 10⁰⁰ h

– bohoslužba 4. neděle adventní s koledami

Boží hod vánoční 25. 12. 2017 v 9⁰⁰ h

– eucharistická slavnost (společně s CČSH)

sv. Silvestr 31. 12. 2017 v 10⁴⁵ h

– svátek **sv. Rodiny**, eucharistická slavnost
s poděkováním za uplynulý občanský rok

a prosbou o požehnání Boží do nového roku

svátek Křtu Páně 7. 1. 2018 v 10⁴⁵ h

– eucharistická slavnost

Praha

katedrála sv. Vavřince na Petříně

během adventu každé pondělí a středu v 6³⁰ h
roráty se zpěvy

Štědrý den 24. 12. 2017 ve 24⁰⁰ h

– půlnoční eucharistická slavnost

svátek Křtu Páně 7. 1. 2018 v 10³⁰ h

– eucharistická slavnost

*rotunda Nalezení sv. Kříže, ulice Karolíny
Světlé*

Štědrý den 24. 12. 2017 ve 24⁰⁰ h

– půlnoční eucharistická slavnost s koledami
a hudbou folkrockové skupiny Fénix

Boží hod vánoční 25. 12. 2017 v 17⁰⁰ h

– eucharistická slavnost s koledami

sv. Štěpán 26. 12. 2017 v 17⁰⁰ h

– eucharistická slavnost s koledami

pátek 30. 12. 2017 v 17⁰⁰ h

– eucharistická slavnost

slavnost Matky Boží 1. 1. 2018 v 17⁰⁰ h

– eucharistická slavnost

úterý 2. 1. 2018 v 18⁰⁰ h

– eucharistická slavnost

slavnost Zjevení Páně 5. 1. 2018 v 17⁰⁰ h

– eucharistická slavnost s koledami a „tříkrá-
lovým žehnáním“

svátek Křtu Páně 7. 1. 2018 v 17⁰⁰ h

– eucharistická slavnost

*kaple sv. Máří Magdaleny, u Čechova mostu
(nábřeží Edvarda Beneše)*

neděle 17. 12. 2017 v 10⁰⁰ h

– dětská bohoslužba

Vánoční vigilie 24. 12. 2017 ve 21⁰⁰ h

– eucharistická slavnost s koledami

svátek sv. Rodiny 31. 12. 2017 10⁰⁰ h

– eucharistická slavnost

kaple sv. Rodiny, ulice Pod Nuselskými schody
Vánoční vigilie 24. 12. 2017 v 15⁰⁰ h
– eucharistická slavnost s koledami
čtvrtek 28. 12. 2017 v 18⁰⁰ h
– eucharistická slavnost s koledami
svátek sv. Rodiny 31. 12. 2017 v 15⁰⁰ h
– poutní eucharistická slavnost (nebude bohoslužba v rotundě Nalezení sv. Kříže)

Šumperk

kostel sv. Jana Evangelisty, Husitská 14
Štědrý den 24. 12. 2017 ve 22⁰⁰ h
– „půlnoční“ eucharistická slavnost
Boží hod vánoční 25. 12. 2017 v 9³⁰ h
– eucharistická slavnost s koledami
sv. Silvestr 31. 12. 2017 v 9³⁰ h
– eucharistická slavnost s poděkováním za uplynulý občanský rok
slavnost Matky Boží 1. 1. 2018 v 9³⁰ h
– eucharistická slavnost
svátek Křtu Páně 7. 1. 2018 v 9³⁰ h
– eucharistická slavnost

tábor

kostel sv. Filipa a Jakuba, park Pod Kotnovem
sobota 23. 12. 2017 v 9³⁰ h předávání betlémského světla na Žižkově náměstí
Štědrý den 24. 12. 2017 v 9³⁰ h
– bohoslužba 4. neděle adventní
Štědrý den 24. 12. 2017 ve 24⁰⁰ h
– půlnoční eucharistická slavnost s provedením České mše vánoční od Jana Jakuba Ryby (ve spolupráci s odborem kultury MěÚ Tábor)
sv. Štěpán 26. 12. 2017 v 10⁰⁰ h
– svatoštěpánská dětská bohoslužba s koledami

sv. Silvestr 31. 12. 2017 v 17⁰⁰ h
– eucharistická slavnost s poděkováním za uplynulý občanský rok
slavnost Matky Boží 1. 1. 2018 v 16³⁰ h
– ekumenická bohoslužba

Varnsdorf

kostel Proměnění Páně, Tyršova 1898
čtvrtek 21. 12. 2017 v 18⁰⁰ h
– Česká mše vánoční Jana Jakuba Ryby
Štědrý den 24. 12. 2017 ve 14³⁰ h – živý betlém a zpěv koled ve 20³⁰ h – vánoční eucharistická slavnost v osadě Naděje u Cvikova ve 24⁰⁰ h – půlnoční eucharistická slavnost
Boží hod vánoční 25. 12. 2017 v 10⁰⁰ h
– eucharistická slavnost
sv. Silvestr 31. 12. 2017 v 10⁰⁰ h
– eucharistická slavnost s poděkováním za uplynulý občanský rok
slavnost Zjevení Páně 7. 1. 2018 v 10⁰⁰ h
– eucharistická slavnost

Zlín

kaple Vzkříšení Nejsvětějšího Spasitele, Štípa 105
Štědrý den 24. 12. 2017 ve 21⁰⁰ h
– „půlnoční“ eucharistická slavnost
sv. Silvestr 31. 12. 2017 v 10⁰⁰ h
– eucharistická slavnost
svátek Křtu Páně 7. 1. 2018 v 10⁰⁰ h
– eucharistická slavnost

Kněžské svěcení Martina Kováče a jáhenské svěcení Petra Miencila

Jak jsme informovali v minulém čísle, v červnu tohoto roku se naše církev dočkala významných událostí, kdy na jáhny byli vysvěceni tři naši bratři. Řady našich duchovních se však rozrostly i v podzimních měsících, kdy v sobotu 9. září 2017 v Bratislavě na slavnostní bohoslužbě, přijal z rukou biskupa Pavla Benedikta kněžské svěcení náš jáhen Martin Kováč. V sobotu 14. října pak na eucharistické slavnosti v katedrále sv. Vavřince přijal vkládáním rukou biskupa Pavla jáhenské svěcení Petr Miencil z pražské farnosti sv. Máří Magdaleny.

Martin Kováč pochází z Trnavy. V roce 2014 úspěšně ukončil studium na Evangelické bohoslovecké fakultě UK v Bratislavě. V průběhu studia absolvoval vícero pobytů v zahraničních institutech (Praha, Haifa, Oslo, Vídeň). V roce 2011 se jeho duchovním domovem stala starokatolická církev. V roce 2015 byl v Praze vysvěcen na jáhna a byl pověřen službou starokatolickým věřícím na Slovensku. Od roku 2016 tam vede misijní společenství Starokatolické církve v ČR na Slovensku pod názvem Starokatolíci v Bratislavě.

V současnosti dokončuje doktorát na Katedře Nového zákona EBF UK. Je členem sdružení ok21 – Společnosti pro otevřené křesťanství 21. století.

ThDr. Mgr. Petr Miencil se narodil v Ostravě. Vystudoval magisterské studium fyziky na Matematicko-fyzikální fakultě UK v Bratislavě. Dále v letech 2011 až 2016 studoval teologii křesťanských tradic na Evangelické teologické fakultě UK a starokatolickou teologii na Husitské teologické fakultě. Pracuje v softwarové firmě jako vedoucí týmu. ☒

Martine, ne všichni čtenáři tě dobře znají. Mohl by ses blíže představit a popsat, jak vedly tvé kroky do starokatolické církve?

Je mi 27 let, pocházím ze Slovenska, od roku 2014 jsem ženatý a s manželkou Lucií se nám letos narodilo naše první miminko – syn Samuel Martin. Momentálně žijeme v Trnavě, krajském a univerzitním městě necelých 50 km od Bratislavy. Teologii jsem studoval v Bratislavě, Praze, Oslu a Vidni a absolvoval jsem také několik kratších pobytů na teologických fakultách v dalších zemích. Momentálně pokračuji v doktorském studiu v oblasti biblické teologie, zejména novozákonní, a ekumenické teologie.

Jako dítě jsem byl pokřtěn v římskokatolické církvi, jako ostatně většina lidí na Slovensku. Když jsem byl teenager, v naší farnosti začal vést přípravu ke svátosti biřmování kněz, který ji vedl v duchu charismatické spirituality. Tato příprava k biřmování mě skutečně naučila chápat víru jinak: stala se pro mě osobní záležitostí, vedl jsem různá setkání mládeže a společenství, působil v týmu diecézní školy animátorů mládeže, začal jsem se zajímat o bibli, teologii a také o ekumenické hnutí.

Po maturitě na osmiletém gymnáziu jsem se proto v roce 2009 trochu netradičně rozhodl studovat teologii souběžně na katolické a evangelické fakultě v Bratislavě. Za mým rozhodnutím stála především motivace věnovat se hlouběji studiu biblických textů v původních jazycích a teoretickému i praktickému ekumenismu, tomu se věnuji dodnes. To se ale nesesetkalo s porozuměním na katolické fakultě

a myslím, že to byl jeden z klíčových momentů, kdy se začal můj postupný rozchod s římskou církví. Jelikož jsem pocházel z (Bratislavsko-)trnavské arcidiecéze, zažil jsem také, co znamenala diecéze vedená arcibiskupem Sokolem, ale také přerod v čase nástupu oblíbeného arcibiskupa Bezáka. V průběhu několika let jsem zažil chvíle, které mě přesvědčily, že moje osobní cesta víry už není s římskou církví slučitelná. Společnost kolem mě očekávala, že na kritiku církve budu odpovídat obranou, ale já jsem stále víc musel přitakávat její opodstatněnosti – a z pozice laika jsem navíc neměl žádnou možnost změnit chod věcí kolem mě, které jsem nepovažoval za správné.

Studoval jsem sice na evangelické fakultě, ale právě tam jsem pochopil, že problémy, které zažívám v římské církvi, jsou u slovenských evangelíků úplně analogické. Mě totiž nikdy nijak zásadně netrápily zevní věci, jakými je podle mě třeba povinný celibát duchovních, ale zejména otázka zneužívání moci k potlačování jiných názorů a proudů a možnosti se bránit. A právě tehdy jsem narazil na starokatolické teologické texty, při kterých jsem si uvědomil, že nejsem první v dějinách, kdo chce žít katolické křesťanství jinak, a koho trápí v podstatě ty samé otázky.

Co tě zrovna na starokatolictví tolik zaujalo (uchvátilo)?

Nikdy předtím a nikde jinde jsem, až do setkání se starokatolictvím, nezažil natolik otevřené křesťanské společenství. Do pražské farnosti jsem poprvé zavítal začátkem roku

2011. Byl jsem tehdy hledající, ale pořád hodně konzervativní, kluk „z venkova“. Setkání s alternativním katolictvím mě hodně formovalo. Učí mě milovat skutečně každého bez jakéhokoli rozdílu a nesoudit jiné kvůli jejich jinakosti.

Mimo jiné se tehdy naše společná setkání nekončila bohoslužbou, ale společně jsme po ní chodili do hospůdky kousek od pražské Rotundy – jmenovala se Tingl-tangl – a učili jsme se skutečně starokatolické spiritualitě, kterou někteří z nás popisovali jako „vyváženou míru modliteb a piva“. ☺

Starokatolictví mě naučilo žít katolické křesťanství v mnohem menších společenstvích, ale v o to srdečnější a otevřenější atmosféře. Skutečnou katolickou alternativu, která je komunitní, demokratická, ale hlavně lidská.

Co se pro společenství na Slovensku mění spolu s tvým kněžským svěcením?

Začnu smutnější skutečností: určitě se totiž tak často a pravidelně nevidíme s Pavlem Vichlendou, který k nám ochotně a bez nároku na jakýkoli honorář jezdil víc než rok z Brna a později ze Zlína téměř každou neděli do Bratislavy, aby nám vypomohl se slavením eucharistie. Kromě toho jsme se také ob týden střídali za kazatelnu, takže jsme se alespoň trochu snažili, abychom se neoposlouchali. Pavla a jeho novou službu administrátora farnosti ve Zlíne dodnes doprovázíme svými modlitbami. Bez něj a jeho ochotné pomoci bychom ale určitě dnes nebyli tam, kde jsme.

Mým svěcením se definitivně završila jedna z etap obnovy starokatolictví ve společenství s Utrechtskou unií na Slovensku. Starokatolíci věřící teď ve mě mají k dispozici kněze pro pravidelný svátostný život, ale také potvrzení biskupa a synodní rady, že církví na nás na Slovensku záleží.

Kromě toho jsme v návaznosti na mé svěcení začali sloužit naše bohoslužby v novém prostoru – v aule Vysoké školy sv. Alžběty, která se nachází přímo v centru města – jen pár kroků od prezidentského paláce.

Otevírá se spousta nových možností a my teď pečlivě zvažujeme, do čeho se vyplatí investovat své síly a prostředky.

Jaká je vlastně aktuální situace a status společenství v Bratislavě?

Z hlediska slovenského zákona o církvích a náboženských společnostech, bohužel, momentálně nemáme k dispozici registraci. Tu má totiž pořád v rukách společenství pana Augustina Bačinského, který v letech 2003 a 2004 opustil jednotu s biskupy Utrechtské unie, nechal se vysvětit vagantním biskupem v Portugalsku a slovenskou část církve vyvedl mimo světové starokatolické společenství a vytrhl ji takto z původní jurisdikce, která zasahovala území bývalé federace.

Registrace nových církví na Slovensku je natolik náročná, že v současné situaci je pro nás prakticky nemožná – vyžaduje se totiž nasbírat čestná prohlášení o členství 50 000 dospělých členů! Tento absurdní návrh prosadili v našem parlamentu islamofobní nacionalisté, kteří tak chtěli zamezit formálnímu uznání islámu.

Z pohledu slovenské legislativy jsme tak dnes neregistrovanou církví. Členové našeho bratislavského společenství jsou ale řádnými členy české církve – a to prozatím ve farnosti u katedrály sv. Vavřince.

Pro zastřešení některých našich kulturních, vzdělávacích, sociálních a dalších aktivit jsme letos založili také občanské sdružení s názvem *Starokatolíci na Slovensku*. Chtěli bychom se v rámci našich časových možností ucházet o granty na sociální projekty a zvažujeme také, jestli se v dlouhodobějším horizontu nepustit do nějaké formy sociálního podnikání.

Jaké jsou tvé vize a představy dalšího vývoje?

Přál bych si, aby naše bratislavské společenství bylo konstruktivní součástí Starokatolické církve v ČR. Naše společenství momentálně stojí zejména na nedělních a svátečních

bohoslužbách, takže aktuálně hledáme další formy pastoračních aktivit, které by mohly být pro lidi v našem okolí zajímavé i v průběhu týdne. Po novém roce bychom se do něčeho takového chtěli pustit. Trochu nás omezuje, že kromě nedělí a svátků zatím nemáme v Bratislavě k dispozici žádný vlastní prostor, ale snažíme se to řešit.

Je také jasné, že sám na to všechno časem určitě nebudu stačit. Modlím se proto za další povolání a snažím se také aktivně hledat lidi, kteří by mohli mít zájem o duchovní službu ve starokatolické církvi a byli by pro ni vhodnými kandidáty.

Myslím, že máme potenciál růst i do dalších měst. To je ale zatím hudbou budoucnosti. Nejprve je potřeba, abychom v Bratislavě vybudovali funkční a v jistém smyslu modelovou farnost s fungující demokratickou strukturou, která bude konstruktivně kritickým hlasem bez ohledu na to, kdo je duchovním. Důležitou součástí našeho života je také propagace starokatolictví na Slovensku, aby se dostalo do společenského povědomí. Ve starokatolictví jsem našel smysluplnou tvář křesťanství, která má podle mě potenciál oslovit současného člověka. Považuji proto za svou zodpovědnost dát o něm vědět i lidem ve svém okolí, kteří hledají Boha v katolické tradici, ale trochu jinak.

Jak v Bratislavě funguje ekumenické hnutí? Jak jste zapojeni?

Ekumena je dnes na Slovensku z mého pohledu poměrně formální. Existuje několik zajímavých iniciativ, ale lidi se často bojí a je cítit opatrnost.

V našem společenství ale v duchu ekumenické otevřenosti naší starokatolické tradice usilujeme o aktivní dialog a setkávání se

s křesťany jiných tradic. Pravidelně několikrát do roka organizujeme společné bohoslužby (zejména v adventu, postu a někdy i o Letnicích), chodíme vzájemně kázat na své bohoslužby a účastníme se akcí.

Nejlepší a nejsrdčejší vztahy máme s evangelíky (luterány), u kterých jsem také studoval teologii, zejména s Církevním sborem Evangelické církve a. v. Bratislava – Staré město a tamní farářkou Annou Polckovou, ale také s farností Evangelické církve metodistické Bratislava – Staré město, kde je farářem můj bývalý spolužák Ivan Lukáč. Inspirující je pro mě ale také příběh a svědectví Daniela Pastirčáka kazatele bratislavského sboru Církve bratrské – Kaplnka, který byl blízkým přítelem známého slovenského římskokatolického kněze Antona Srhoľce.

Osobně na základě svých zkušeností věřím, že přátelství a setkávání se je jedním z důležitých kroků ekumenismu, protože buduje vazby jednoty, které mají sílu překonat i historické konflikty a rozdíly, které naše církevní tradice rozdělují.

Člověk nemůže žít 24 hodin jen duchovním životem... Máš také nějaké hobby ve volném čase? Kde čerpáš energii, resp. kde si nejlépe odpočineš? Prozradíš nám svá oblíbená jídla?

Jelikož se nám letos narodilo naše první miminko, snažím se většinu svého volného času trávit se svou rodinou. Kromě toho hrozně rád čtu. Aktuálně kromě odborné literatury z biblistiky, ekumenické teologie a historie mám moc rád reportážní literaturu, kterou ve slovenštině ale také v češtině momentálně vydává nové nakladatelství Absynt. Rád také jezdím na kole – před pár měsíci jsem si koupil skládačku, kterou snadno sbalím i do vlaku nebo auta. 😊

Pokud jde o jídlo – mám moc rád lasagne na různé způsoby, ale nepohrdnu ani indickou kuchyní. V praxi ale rád sním všechno, co mi navaří někdo jiný – tedy zejména moje manželka Lucka.

Děkuji za rozhovor. Ať se Vám daří.

☒ Jiří J. Konvalina

Pracovní setkání v Želivi

Ve dnech 28.–30. září 2017 se duchovní, studenti teologie a členové synodní rady sjeli k pracovnímu setkání, jehož cílem bylo naplánovat konkrétní kroky, které by vedly k rozvoji církve v následujících měsících a letech.

Program připravili a výborně vedli Petr Krohe a Petr Miencil. Na základě analýzy současného stavu církve jsme se ve skupinkách zamýšleli nad tím, co vnímáme jako zásadní výzvy starokatolické současnosti. Mezi diskutovaná témata patřila například potřeba dopracování dokumentu o rodině, který byl již předložen na synodě v roce 2013, ale k jeho projednání nakonec z časových důvodů nedošlo, důraz na duchovní obnovu a rozvoj spirituality kléru i laiků, jasnější definice role duchovního, jako i vědomější prožívání starokatolické identity nebo otázka podmínek smysluplného rozvo-

je našich farností. Program měl spád, debaty byly mnohdy vášnivé, přesto však panovala otevřená a konstruktivní atmosféra.

Osobně jsem ocenila zejména srozumitelnou strukturu, která umožnila zaměřit se na poměrně hodně rozdílných oblastí, aniž by se

výstupy a důrazy ztráceli. Díky tomu, že jsme ve výsledku pojmenovali konkrétní cíle a rozdělili si úkoly, je šance, že zajímavé myšlenky a závazná slova se promění v konkrétní činy. Bylo příjemné strávit společně čas, ve kterém byl dostatek prostoru i na neformální rozhovory a sdílení toho, co nás trápí i podpírá a motivuje. Jeden večer mezi nás (již tradičně) přišel i opat Jáchym. Při závěrečném hodnocení jsme se shodli, že bychom ve většině rádi setkání nejen zakončili ale i zahájili společným slavením eucharistie. Do budoucna je plánováno potkávat se v tomto složení dvakrát do roka, jednou s cílem ztížit se a především se společně modlit, podruhé pak promýšlet, plánovat a pracovat na společném starokatolickém díle. V návaznosti na předvolební rozhovory s biskupem Pavlem ve farnostech se oživila myšlenka společného setkání duchovních s rodinami. Věřím, že se uskuteční v dohledné době a prospěje vzájemnému poznání a opravdovějšímu prožívání blízkosti v rámci nevelké starokatolické rodiny.

✉ *Petra Alžběta Baslová
farnost Desná v Jizerských horách*

Po dvou letech otevřeno pohybem

Když šestadvacáté zářiové odpoledne roku 2017 po sedmácté hodině projížděli náměstím B. Němcové v Jablonci nad Nisou řidiči, byli překvapeni uzávěrou části náměstí před starokatolickým kostelem Povýšení sv. Kříže. V průjezdu jim zabránily pořadatelky v reflexních vestách, které chránily pět podivných lyžařů s divoce pískajícím trenérem, ke kterému se vzápětí přidal houslista. Aby toho nebylo málo, celou scénu lemovaly na chodnících desítky přihlížejících a překáželi procházejícím chodcům.

„Co se to tu k čertu před tím kostelem děje?“ ptal se v duchu či nahlas mnohý řidič i chodec! Tak to se milí přátelé po posledních dvou letech oprav, konečně otvírá ten secesní kostel. Aha. Vyčerpaní a trenérem vysilení sportovci skončili nakonec na schodech kostela, ale tak to prostě v současnosti v Jablonci chodí, je to totiž také město sportu. Tím to ovšem nekončí, ten asi stopadesátihlavý dav přestává konečně blokovat náměstí a spořádaně se uchyluje do chrámu. Uvnitř se otvírá další část choreografie Magdaleny Pupík Rellichové – Jabl(k)onec tehdy a teď. Tentokrát se před zraky natěšených diváků rozehrává slavná skleněná a secesní minulost města, ztvárněná ladným dívčím pohybem, a z kazatelný se ozývá klarinet. Velmi příjemně zní poté pronesené věty uznání mnohých diváků o pěkném vystoupení v pěkně opraveném prostoru.

Zvenčí se kostel dočkal oprav na přelomu milénia a to včetně vitrážových oken, ale na vnitřek už se shodou nešťastných událostí

nedostalo. Ještě před osmi lety vypadal interiér tak, jak byl počátkem 80. let minulého století připraven na znovuvysvěcení poté, co ho konečně po letech opustilo JZD Pokrok Zlatá Olešnice, které v něm mělo sklad a klempířskou dílnu. Dobová snaha o opravu se cení, ale do původnosti z doby architekta Zascheho měla daleko. Nejprve bylo tedy třeba zrestaurovat poničenou a zčásti chybějící štukovou výzdobu pilířů. Tato úvodní etapa proběhla v roce 2010, byla nejnáročnější a nejnákladnější. Pak přišla na řadu série etap obnovování původní barevnosti, každý rok jedna: křestní kaple 2012 (v tom roce také proběhla generální oprava varhan, které nehrály 40 let), ve

třech etapách presbytář 2013–2015 a loď ve dvou etapách v letech 2016–2017. Dosaďadní celkové náklady na restaurování štuků a barevnosti činí 2 238 700 Kč a akce obnovy probíhaly v rámci dotačního programu Regenerace městské památkové zóny ministerstva kultury ČR. Jablonecká farnost se na opravách spolupodílela do roku 2013 deseti procenty. Od roku 2014 se po změně pravidel programu podíl farnosti zvětšil na 40 %. Vlastní podíl farnosti na opravách lze tedy vyjádřit částkou 506 490 Kč, to je zhruba 23 %. Nelze nezmínit, že nám s naším podílem pomáhala Nadace Občanského fóra a také Liberecký kraj se svým programem na opravu památek – díky. A co nás tedy ještě čeká? Příští rok bychom rádi uzavřeli tento

cyklus oprav obnovou barevnosti na kruchtě a pod kruchtou včetně vstupu s rozpočtem 130 tisíc Kč. Pak už jen nechat ve sklárně vyfouknout repliky trojplamenných svítidel ve tvaru tulipánů a osadit s nimi ramínka osvětlení v lodi kostela. No a to už se, jak pevně doufáme, tento krásný secesní kostel uvnitř přiblíží svému původnímu stavu, ve kterém dlouho sloužil místnímu společenství. Jak se nám to povedlo, můžete nejlépe posoudit na místě sami. Těšíme se na vaši návštěvu a na setkání.

☒ *Karel Kolářek*
farář v Jablonci nad Nisou

Nové společenství v Ostravě

Starokatolické společenství v Ostravě vzniklo z misijní aktivity Českotěšínské filiální obce. Již v minulosti se tu a tam někdo ozval s dotazem na možnost slavení eucharistie, zájmu o starokatolictví, či podílení se na církevních aktivitách. Také při posledním sčítání lidu se na Ostravsku nezanedbatelný počet lidí přihlásil ke Starokatolické církvi v ČR. To všechno vedlo k tomu, že od září 2017 byl jáhen Kamil Kozelský pověřen úkolem zahájit pravidelnou činnost s cílem zformovat ostravské společenství.

Středobodem tohoto společenství se stala Dobrá čajovna blízko centra města. Prozatím ve skromném počtu 4 až 6 osob se tam schází pravidelně každou neděli k posezení u čaje, modlitbám a rozhovorům o Písmu. Vedení čajovny je k aktivitám starokatolíků

v Ostravě velice vstřícné a čajovnu je možno využít i k různým přednáškám. Toho chce společenství využít. Rádo by totiž nabídlo širší veřejnosti i službu formou přednášek. Prvním takovýmto pokusem oslovit Ostraváky byla přednáška doc. Ivana Štampacha o mezináboženském dialogu a pomalu se rodí další plány aktivit.

Společenství se také pomalu dostává do povědomí v místní ekumeně. Jáhen Kamil byl pozván na společné setkání ostravských kazatelů. V kontaktu je i s ostravskou městskou nemocnicí a místním nemocničním kaplanem. Věříme, že Pán tomuto dílu požehná a dá těmto semínkům vzrůst a o živém společenství v Ostravě bude ještě slyšet.

✉ Jiří J. Konvalina, Kamil Kozelský

Pro usmání

Mladík se šel podívat na závody koní. Když se před prvním závodem šel podívat k tabuli, na kterého koně by měl vsadit, zahlédl tam kněze, jak jednomu koni žehná. Řekl si, že by to mohlo něco znamenat, honem šel na koně vsadit a kůň vyhrál. Mladík tedy sledoval kněze dalších pět závodů a docela příjemně na tom vydělal. Rozhodl se, že v posledním závodě vsadí všechny vyhrané peníze. Učinil tak. Závod začal dobře, ale pár desítek metrů před cílem se najednou vedoucí kůň zhroutil k zemi a byl na místě mrtvý. Mladíka to samozřejmě pěkně dožralo a běžel za tím knězem žádat vysvětlení. Ten pouze smutně zakýval hlavou a povídá: „No jo, s vámi nevěřícími je problém. Vy zkrátka nepoznáte rozdíl mezi požehnáním a posledním pomazáním!“

Na 1. neděli adventní se v katedrále konala první dětská bohoslužba

Nová farnost v Praze

Ještě donedávna měli čeští starokatolíci možnost účastnit se nedělních bohoslužeb „pouze“ v rotundě Nalezení sv. Kříže a kapli sv. Máří Magdaleny. V katedrále sv. Vavřince na Petříně byly slouženy bohoslužby pravidelně pouze v pátek.

Plán na zavedení nedělních bohoslužeb v našem katedrálním chrámu byl však v minulosti opakovaně zmiňován. Když se po volbě biskupa Pavla páteční odpolední bohoslužby pražské farnosti přesunuly z katedrály do rotundy Nalezení sv. Kříže, sv. Vavřinec zůstal bez pravidelného bohoslužebného provozu. Proto bylo rozhodnuto o pokusu zavedení nedělních dopoledních bohoslužeb. Od 1. neděle adventní roku 2016 se tak každou neděli v 10³⁰ h na Petříně slaví eucharistická slavnost.

Protože se zde rychle vytvořila skupina aktivních věřících, kteří na Petřín pravidelně přicházejí, rozšířila se bohoslužebná nabídka i na další příležitostné bohoslužby,

např. brzké ranní roaráty v adventu, které mají na Petříně mimořádnou atmosféru. Po nečelém roce úspěšného experimentálního provozu se synodní rada rozhodla, že při katedrále zřídí stálou duchovní správu, která z hlediska našeho církevního práva má podobu farnosti. Katedrální duchovní správa je tak po sv. Kříži, sv. Máří Magdaléně a anglické obci u sv. Klimenta čtvrtou pražskou farností. Pro věřící se tím mnoho nemění, nadále platí, že každý může navštěvovat podle své chuti a možností bohoslužby ve všech farnostech, pouze pro účely výkonu volebního práva v církvi, např. na farním shromáždění nebo při volbě zástupců na synodu, je zapotřebí aby ti věřící, kteří chtějí být matrikově vedení pod nově vzniklou farností při katedrálním chrámu sv. Vavřince, toto oznámili administrátorovi obce, kterým je ThDr. Petr Jan Vinš. Přejme nové farní obci, aby duchovně vzkvétala a přinášela naší církvi další obohacení.

✉ Jiří J. Konvalina

Zprávy

Starokatolická bohoslužba v České televizi z Jablonce nad Nisou

V neděli 25. února 2018 bude Česká televize v přímém přenosu vysílat bohoslužbu z kostela Povýšení svatého Kříže v Jablonci nad Nisou. Eucharistické slavnosti bude předsedat biskup Pavel. Bude se jednat o první přímý přenos starokatolické bohoslužby slavené mimo Prahu.

Najdou se starokatolíci i v Kolíně?

Dne 21. listopadu vyšel v kolínském věstníku Kolínský pres rozhovor s bratrem Janem Štambergem. Jan Štamberg je studentem teologie, který by v Kolíně kolem sebe rád shromáždil další potenciální členy starokatolické obce. Prosíme o modlitbu za to, aby i zde se podařilo shromáždřit fungující společenství.

farní pouť do Polska

Na přelomu srpna a září se členové pacovské a pelhřimovské farnosti vydali na třídenní poutní zájezd do Polska. Tentokrát byla zvolena jeho jihozápadní část s hlavním cílem ve městě Vratislav (Wrocław), kde byla v katedrále sv. Máří Magdalény, která patří polskokatolické církvi, sloužena eucharistická slavnost. Kromě Vratislavi poutníci navštívili i města Kudowa-Zdrój, Klodzko, Bludné skály či poutní místo Wambierzyce.

Ekumenická bohoslužba ve Varnsdorfu

V neděli 1. října 2017 se v konkatedrálním chrámu Proměnění Páně ve Varnsdorfu uskutečnila ekumenická bohoslužba

s poděkováním za úrodu v letošním roce. Bohoslužby se kromě starokatolíků účastnili především věřící z nedalekého sboru Česko-bratrské církve evangelické.

Nové předsednictvo ekumenické rady církví

V úterý 21. listopadu 2017 se v Praze sešlo 14. valné shromáždění Ekumenické rady církví v České republice (ERC). Tento nejvyšší orgán ERC se skládá ze tří delegátů za každou z 11 členských církví a po jednom zástupci za církev přidruženou a církev se statutem pozorovatele.

Valné shromáždění mezi sebou uvítalo i zástupce Luterské církve evangelické a. v., která byla za člena pozorovatele. Valné shromáždění vyslechlo zprávu o činnosti ERC za rok 2017, schválilo rozpočet na nadcházející rok a přijalo formální úpravu stanov.

Hlavním úkolem Valného shromáždění byla volba předsednictva ERC na příští dva roky. Po tajné volbě se předsedou ERC stal synodní senior Českobratrské církve evangelické Daniel Ženatý, prvním místopředsedou

superintendent Evangelické církve metodistické Petr Procházka, druhým místopředsedou superintendent Evangelické církve augsburského vyznání v ČR Marián Čop a náhradníkem předsednictva Petr Raus z Církve bratrské. Valné shromáždění ERC přijalo také prohlášení k majetkovému vypořádání s církvemi, kdy valné shromáždění ERC konstatuje, že uzavřením příslušných smluv je z pohledu Ekumenické rady církví otázka majetkového vyrovnání s církvemi vyřešena. Tento dosažený stav byl výsledkem kompromisu všech zúčastněných stran a umožnil obnovení majetkové základny a nezávislého postavení církví. Členy Ekumenické rady církví jsou Apoštolská církev, Bratrská jednota baptistů, Církev bratrská, Církev československá husitská, Česko-bratrská církev evangelická, Evangelická církev augsburského vyznání v ČR, Evangelická církev metodistická, Jednota bratrská, Pravo-slavná církev, Slezská církev evangelická augsburského vyznání a Starokatolická církev v ČR. Přidruženou církví je Církev římskokatolická, pozorovateli jsou Armáda spásy, Církev adventistů sedmého dne, Církev křesťanská společenství, Federace židovských obcí a Luterská církev evangelická a. v. v České republice.

Nový arcioopat v Břevnově

Dne 21. listopadu 2017 byl 61. arciopatem břevnovského kláštera, kde mj. probíhalo biskupské svěcení Pavla Benedikta Stránského, zvolen Prokop Petr Siostrzonek OSB, který zde doposud vykonával funkci převora – administrátora.

70 let od vysvěcení prvních žen v Československu

V letošním roce si Církev československá husitská (ČČSH) připomíná 70. výročí

kněžského svěcení udělovaného ženám. Církev československá husitská, zřejmě jako jedna z prvních církví v Evropě, vysvětila v roce 1947 dvě ženy se stejnými právy a povinnostmi jako měli kněží mužského pohlaví.

Církev se setkala kvůli budoucnosti Evropy

Ve dnech 30. listopadu a 1. prosince se v Praze sešla konference ekumenických pracovníků a vedoucích církevních představitelů církví z regionu střední Evropy. Setkání, které spoluorganizovala Ekumenická rada církví v České republice (ERC), se zabývala otázkou Jaká je budoucnost Evropy? Příspěvek církví k budování společenství hodnot. Toto středoevropské setkání je součástí řady regionálních setkání církví z celé Evropy.

Pražského setkání se účastnili zástupci ekumenických rad Polska, Maďarska a České republiky a představitelé křesťanských církví z celé Evropy, zejména pak z visegrádských zemí. Mezi diskutovaná témata na konferenci patřila současná politická situace v Evropě a role Evropské unie v širším evropském kontextu, otázka ekonomické spravedlnosti a role církví v diskuzi etických problémů na společenské a politické úrovni, stejně jako praktické zkušenosti a výzvy, kterým církev ve střední Evropě v současnosti čelí. Generální sekretář ERC Petr Jan Vinš k tomu řekl: „Pro církev v Evropě je klíčové, aby se nestahovaly do čistě soukromé sféry, ale aby se aktivně účastnily společensky významné debaty o hodnotách a směřování celého evropského společenství – v Evropské unii, ale i v širším evropském kontextu. Jsem velmi rád, že naše pražské setkání může k tomuto hledání přispět.“

Kněžské svěcení Martina Kováče

